

Chelidonium majus. L.

G E M E E N C H E L I D O N I U M
S C H E L K R U I D. M A J U S.

DE XIIIde. CLASSE.

CLASSIS XIIIa.

Zie LINNÆUS *Nat. Hist.*
door HOUTTUIJN *IId*e
Deels 9de St. bladz. 87.

Conf. LINNÆI *Stjst. Nat. Ed.*
GMELINI *Tom. IIId*e
part. Imae pag. 809na.

ZWALUWEN-KRUID, met kroonswijs
vergaderde Bloemsteelen.

a. De tweebladige, afvallende Bloem-
dop.

b. De uitgestrekte, vierbladige Bloem-
krans.

c. De veelvuldige Meeldraden (ge-
woonlijk dertig.)

d. Het robonde vrucht-beginzels met
den gekopten Scempel.

e. De geopende Haauw.

f. De Eijvormige Zaaden.

BLOEITJD. In Junij en Julij,
aan de Muuren en langs de Heiningen
op veele plaatsen, ter hoogte
van omtrend twee voeten.

CHELIDONIUM vel CHELIDONIA,
pedunculis umbellatis.

a. Perianthium diphyllum, cadu-
cum.

b. Corolla patens, tetrapetala.

c. Stamina numerosa (plerumque
triginta.)

d. Germen cylindraceum cum stig-
mate capitato.

e. Siliqua aperta.

f. Semina ovata.

TEMP. FLOR. Junio & Julio,
ad muros & sepes, altitudine cir-
citer bipedali.

GEBRUIK. Alreeds ten tijde van DIOSCORIDES wierd het Kruid en
de Wortel zeer sterk aangepreezen, gelijk het nog heden in ver-
schillende verstoppingen der Ingewanden, en in die ziekten, wel-
ke hoofdzakelijk daar uit zyn voortgekoomen, als een treffelijk
middel van de meesten wordt gehouden.

ALPI.